

Reform af vor Folkeskole, som vi, synes jeg, i høj Grad trænge til.

Ordføreren (Jensen-Sønderup): Jeg vil sige til det ærede Medlem, som nu satte sig, at han i sin Omtale af Forhandlingerne om Tilskud til de private Seminarier atter tog fejl. Han sagde, at det var ikke muligt at faa et Svar af Ministeren, og ikke heller kunde man af Flertallet faa at vide, om det vilde noget som helst. Saa maatte Mindretallet stille sit Forslag. Men det ærede Medlem ved jo, at det ikke er rigtigt. Det ærede Medlem maa jo kunne erindre, at Ministeren først under Behandlingen af Andragendet — vi havde ikke mange Forhandlinger derom — straks sagde: Jeg kan godt tage imod en Henvisning, for jeg er netop til Sinds at foreslaa en Forhøjelse af Tilskuddet til Seminarierne. Under de Forhandlinger, vi havde forud for 3die Behandling, fik vi fra Ministeren straks at vide, at han tænkte paa at stille et Forslag derom, og at han netop ønskede at faa at vide, hvad Udvalget mente om et af ham nævnt Beløbs Størrelse. En Oplysning derom vilde Ministeren afvente, inden han stillede sit Ændringsforslag. Men naar det er saaledes, kan det ærede Medlem ikke sige, at det ikke var muligt at faa noget Svar fra Ministeren. Det ærede Medlem ved udmærket godt fra Forhandlingerne, baade i Aar og tidligere, at det ikke er Coutume i Finansudvalget under Konferencer med Ministeren at sidde, som vi sige, og tage Stilling til de enkelte Spørgsmaal. Hvis saa var, blev Ministeren nødt til at sidde mange Dage i Finansudvalget. Naar en Minister har været til Conference i Udvalget, tager dette, som man siger, Stilling til Sagerne, maaske ikke den første Dag derefter — det kan være, der den næste Dag ogsaa kommer en Minister —, men saasnart ske kan efter Konferencen. Og da vi nu her i vore Forhandlinger vare naaede til dette Spørgsmaal om Størrelsen af den Sum, Ministeren havde antydnet, toge vi ogsaa Stilling dertil. At Socialdemokratiets Repræsentanter i Udvalget, inden vi kom saa langt, havde skrevet et Ændringsforslag om 20,000 Kr., forandrer ikke det ringeste ved Sagen og berettiger slet ikke til at sige, at det ikke var muligt at faa et Svar fra Ministeren, og at Flertallet først, da det havde set dette Ændringsforslag, kom i Tanker om, at det ogsaa vilde være med. Man kan paa ethvert Tidspunkt skrive Ændringsforslag; men man kan ikke be-

brejde den højtærede Minister og Flertallet noget som helst af den Grund. Der er slet ikke noget, der taler for, at man, saasnart Ministeren er gaaet ud af Finansudvalget, specielt skulde tage fat paa dette Spørgsmaal. Der er jo et halvt Hundrede andre Spørgsmaal, og man gaar jo sædvanligvis frem i nogen Orden i Finansudvalget og springer ikke frem og tilbage mellem de Punkter, der skulle tages Stilling til.

Maa jeg sige, hvad jeg før glemte, at naar der indenfor Flertallet og ikke mindst fra min Side tidligere er udtalt nogen Betænelighed med Hensyn til Godkendelse og Bevilling af Bidrag til Forskoleseminarier, er det heller ikke ud fra de Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende: at der paa disse Seminarier, som det ærede Medlem sagde første Gang, han havde Ordet, blev uddannet saadan nogen daarlige Lærere. Nej, det var andre, jeg kan for mit Vedkommende sige, mere økonomiske Betæneligheder. Jeg har tidligere haft Lejlighed til som Ordfører at henstille til Ministeren at være lidt mere forsigtig med Godkendelse af flere Forskoleseminarier. Mine Betæneligheder gik ud paa, at der selvfølgelig kunde blive saa mange af disse Seminarier, at Konkurrencen blev saa stor, at det blev vanskeligt for dem at have tilstrækkelig dygtige Lærere og Lærerinder ved Seminarierne. Derfor nævnte jeg ogsaa første Gang, jeg havde Ordet, at naar Flertallet trods de Betæneligheder, jeg tidligere har fremført, dog kunde gaa med til et Andragende om at yde Understøttelse til dette Seminarium i Odense, er det væsentlig ud fra den Betragtning, at naar Loven kræver 1½ Aars Uddannelse, vil Seminariet ikke kunne dimittere et saa stort Antal, som da der kun krævedes 1 Aars Uddannelse, saa mine Betæneligheder fra før ere i nogen Grad forsvundne ved Bestemmelsen om de 1½ Aars Uddannelse.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at der maaske ogsaa er den Bevæggrund til den store Kærlighed, som Flertallet, og navnlig det ærede Medlem for Assens (Berntsen), har til Forskolelærerinderne, at de ere saa billige, endogsaa billigere end Tjenestepiger. Thi det, at der oprettes Forskoler rundt om i Kommunerne, er jo ikke afhængigt af, om der er faa eller mange Forskolelærerinder. Forskolerne oprettes og godkendes jo af Skoleautoriteterne efter Forslag af Kommunerne, og Skoleplanerne, hvori ogsaa Forskolerne indgaa som Led, godkendes jo